

תיאור כללי

תוסף-תוכנה זו עוברת על התכונות הנמצאים במסמך, ושוללת קוד לפני כל שינוי בתכונות. במקביל להשתלטת הקודים – גם נבנית קובץ סגנון הכוללת בתוכה את הקודים הללו שנשתלו, כאשר הם מכילים בתוכם את התכונות המתאימות.

בכדי שיתאפשר **שימוש חוזר** עם אותו קובץ הסגנון על מסמך אחר – מצורפת לכל קוד (בקובץ הסגנון) גם תיאור של תכונות הקוד כפי שנקלטה בוואָרד בעת **היווצרותה**, וכך, במקרה שהתוכנה מוצאת שוב תכונות המתאימות לתיאור הלזה, נשתלת אותו הקוד שהכיל את התיאור. התיאור הלזה אמנם **אינה תלוי** בתכונות שבתוכן הקוד עצמו – כמו גם שם\מס' הקוד עצמו – שאותם אפשר לשנות כראוי וכיאות.

התוכנה תקלוט את התיאור המדובר מ-2 סימני נקודה-פסיק (";") אשר יימצא בשורת הקוד – עד לסוף השורה או עד לסימן ";". נוסף שיימצא באותה השורה. ולכן: במקרה שרוצים להוסיף תיאור אישי אחר לקוד, יש להוסיפה לפני\לאחר התיאור הנ"ל עם קידומת של סימן ";". אחת (בהתאם לחוקי הקובץ-סגנון). ולחילופין, באם רוצים למנוע מהתוכנה לקלוט את התיאור הלזה, אפשר להוסיף או לגרוע מסימני ה";"; שלפני התיאור (או, כמובן, למחוק את התיאור כליל).

מכיון שישנם כמה תכונות אשר כשאין בהן משום איזו חריגה מהנורמה – גם אינן נרשמות בתיאור, **מומלץ** א"כ, שהאופציות הנוגעות לתכונות שברמת הטעקסט או הפיסקא (שיפורטו להלן) יהיו אחידים בין השימושים.

❖ **הערה:** לא להתבלבל בין התיאור הנזכר (הבא **לאחר** הקוד, עם קידומת ";"; שכינויו מעל תיבת הדיאלאג: "**תיאור (וואָרד)**") לבין התיאור השייך לקוד עצמו (הבא **בתוך** הקוד, מוקף בצמודיים ("{}"), שכינויו מעל תיבת הדיאלאג: "**תיאור (תג)**"). להלן: "תיאור" סתם – הכוונה ל"תיאור (וואָרד)".

הסבר האופציות

רשימה של **תכונות תו**, אותם ניתן לבחור אחד לאחד, ואחר אותם התכונות שייבחרו – יחפש התוכנה בעת השתלת הקודים לתכונות שברמת הטעקסט. בהמשך תמצא פירוט התכונות ודרכי תירגומם.

רשימה של **תכונות פיסקא**, אותם ניתן לבחור אחד לאחד, ואחר אותם התכונות שייבחרו – יחפש התוכנה בעת השתלת הקודים לתכונות שברמת הפיסקא. בהמשך תמצא פירוט התכונות ודרכי תירגומם.

הגדרות פנים\הערות: מאחר וישנם כמה הגדרות המשתנות בדרך כלל בין הפנים להערות (כמו הגדרות פיסקא מסויימות ותצורת ציוני ההערות שוליים\סיום) – הנה ניתנת כאן האפשרות להגדיר אותם בנפרד.

קודים נפרדים לתכונות פיסקא: הכוונה באופציה זו – פיצול והפרדת התכונות שברמת הפיסקא מתכונות שברמת הטעקסט והשתלתם בקודים נפרדים. אחרת, ברירת מחדל, יישתל קוד אחד בתחילת הפיסקא – ויכלל בו הן את התכונות שברמת הפיסקא והן את התכונות שברמת הטעקסט שבתחילת הפיסקא.

❖ במסמכים מרובי תכונות שברמת הטעקסט – הבחירה באופציה זו תמחר באופן ניכר את פעולת התוכנה.

פקודת חלון לפיסקאות מיושרות דו-צדדי: כמשמעו. – במקרה שגם אין הזחה נפרדת בשורה הראשונה משאר הפיסקא, גם נשתלת בקוד הפיסקא הוראת יישור סוף פיסקא ממורכזת (QC).

❖ באם התוכנה מוצאת מסגרות (המשמשים לחלון), התוכנה בוחרת לשתול את קוד החלון על המסגרות בלבד.

ציוני הערת שוליים\סיום: ניתנת כאן האפשרות לרשום מאַקראַ (של קובץ סגנון) אישי, כמו גם לרשום איזה תכונות יקבלו ציוני ההערות.

- באם לא רושמים מאַקראַ כלשהיא – התוכנה שוללת בתוך הקוד מאַקראַ בעלת פקודת קישור הערה [ללא יחוס (הערת שוליים) או עם יחוס 1 (הערת סיום)].

- באם לא רושמים תכונות כלשהם – ינותחו התכונות יחד עם שאר הטעקסט, ויישתלו בקוד נפרד.

סימוני הערות ידניות יקבלו קוד עם מאקרא בעלת פקודת קישור הערה [עם יחוס 4 (הערת שוליים) או עם יחוס 5 (הערת סיום)], ואילו תכונותיו ינותחו יחד עם שאר הטקסט, וישתלו בקוד נפרד.

■ **הערה כללית:** כל קוד שאינו מכיל כי אם מאקרא בלבד, לא יישמר בעת הייבוא (ע"י פקודת NoKeep).

שם קובץ סגנון: על הנתב ושם הקובץ להיות חוקיים ומתאימים לקובץ סגנון. באם משאירים ריק את שדה קובץ הסגנון – ייוצר קובץ סגנון עם שם המסמך, במחיצתה של הקובץ לשמירת נתונים (ראה ערכה).

טבלת גופנים: בכדי להתאים הגופנים לתג יש צורך להגדיר מראש איזה מספר תייצג כל גופן הנמצא בשימוש. במקרה שלא הוגדר מראש, יישתלו המספרים באופן רץ, היינו, שכל גופן תקבל מספר אחר (שאינו בשימוש עדיין). עריכת הטבלה ניתנת כאן ב' צורות: "כללי", שהם הגופנים שכבר נקלטו משימושים **קודמים** (דייקא); "ממסמך זה", הגופנים הנמצאים בשימוש במסמך זה בלבד.

שמירת נתונים: ניתנת האפשרות להגדיר כמה קבצי נתונים. [כפתור "הסר", אגב, אינה מוחקת את הקובץ לשמירת נתונים, כי אם מסירו מהרשימה הנפתחת שמעליו].

*

לחיצה על כפתור ">>>" – ירחיב את התיבה ויפיעו בו הגדרות הקשורות להרצת התוכנה ואופני רישום הקובץ סגנון:

- (1) **לרשום את התכונות ב-CAPS:** ירשום את התכונות של הקוד באותיות רישיות.
- (2) **לרשום תיאור-תג:** בהיבחר אופצי זו – יושלל בתוך הקוד, מוקף בצומדיים ("{}"), את **שם הסגנון** של הטקסט או הפיסקא. ומובן א"כ שאופצי זו **תלוי** בבחירת המשתמש באופציית "סגנון" \ "סגנון פיסקא" (ראה להלן בערכם).
- (3) **לא לרשום תיאור-ווארד:** מוחק את תיאור הקוד הנמצא, כאמור, **בסיום** הקוד לאחר סימן "; – מאלו הקודים שנוצרו בשימוש זה של הרצת התוכנה.
- (4) **לא לרשום קודי תו שאינם בשימוש:** והכוונה בזה: הוסבר לעיל בערך "קודים נפרדים לתכונות פיסקא" – אשר בברירת מחדל התוכנה שותלת במסמך קוד אחד בתחילת הפיסקא ובו כלולים התכונות שברמת הפיסקא יחד עם התכונות ברמת הטקסט שבתחילת הפיסקא. אך, מכיון שקודי תכונות הטקסט נשתלים במסמך באופן עצמאי, הרי שגם אם הוחלף לאחר-מכן בקוד הפיסקא – עדיין יופיע הקוד בקובץ הסגנון. עם בחירת אפשרות זו – התוכנה תעבור על קודי תכונות הטקסט שנוצרו בשימוש זה של הרצת התוכנה, ובאם לא יימצאו בתוך המסמך יימחקו גם מקובץ הסגנון.
- (5) **לא לרשום תכונות בתוך הקודים:** הקודים שיישתלו בקובץ הסגנון לא יכלול **תכונות כלשהם**, מלבד מה שיירשם (באופן עצמאי) בתוך הקובץ לשמירת נתונים, לאחר מילת המפתח: sNoDet.

*

- (6) **עדכן שדות:** מביא לעידכונם של שדות בדוגמת הפניות מקושרות – לפני השתלת הקודים.
- (7) **חבר הערות לפנים:** בהיבחר אופצי זו – יעתיק התוכנה את ההערות גם לפנים המסמך בסופו (כך ניתן בבת אחת לייבא לתג את הפנים עם ההערות).
- (8) **ייבוא תגי XML:** יעיל לתיקון סגנונות פיסקא שנתקלקלו (ראה ערך "סגנון פיסקא"), ועוד. אופצי זו אפשרית רק לבעלי תוכנת ווארד מגירסה 11 (2003) ואילך.
- (9) **השתלה מהירה (תו):** יש ב' אופנים בו התוכנה שותלת את הקודים האחראים לתכונות הטקסט: א) ע"י ניתוח המסמך על כל תכונותיו, כאשר לאחר מכן התוכנה עוברת על כל השילובים האפשריים של התכונות, ושותלת לכל שילוב ושילוב שנמצא במסמך קוד המיוחד לו; ב) בצורה ישירה יותר (בלי ניתוח מוקדם של נתונים): מחפש טקסט כלשהו שעוד לא נשתל לו קוד, שותל קוד לכל הטקסט הדומה לו בתכונותיו, ואז מחפש שוב טקסט כלשהו שעוד לא נשתל לו קוד, וחוזר חלילה עד שכבר אינו מוצא טקסט שלא נשתל לו קוד. המעלה באופן הא' – שהקודים נשתלים לפי סדר מסודר, אשר ניכר גם בקובץ הסגנון (ואם כי גם באופן הב' ישנו איזה סדר, אך הסדר לא חודר לכל אורך התכונות כ"א לגבי שפה, סגנון

ושם גופן); המעלה באופן הב' – שהוא מהיר מאד לפ"ע במסמכים ענקיים או במסמכים מרובי תכונות. ובכן: כברירת מחדל התוכנה בוחרת לשתול באופן הא', אלא אם כן השילובים האפשריים של התכונות עוברות את סף ה-5000, שאז בוחרת לשתול באופן הב'; אך בהיבחר אופציה זו – ישתול התוכנה מלכתחילה באופן זה השני.

(10) **סימני RTL/LTR**: שומר על שפת התווים ה'אמביוולנטים' (מספרים, סוגריים וכיו"ב) שלא ייהפכו מעברית ללועזית וכן להיפך. השמירה נעשית ע"י השימוש בסימנים המיוחדים לכך. בסוף פעולת התוכנה – **יימחקו** סימנים אלו (גם באם היו סימנים שכאלו במסמך לפני הרצת התוכנה).

שונות

- (1) **פיסקאות ממוספרות** יקבלו קוד עם מאקרא בעלת פקודת קישור הערה עם ייחוס 3.
- (2) **הפניות מקושרות** (Cross-References) יקבלו קוד עם מאקרא בעלת פקודה אשר יגרום בעת הייבוא להשתלת פקודת סימון פרק בעלת ייחוס N: עם המספר הישיר של ההפניה – סוג מאקרא אחד; או גימטרייתו של ההפניה (אם אלו אותיות בלתי"ק) – סוג מאקרא אחרת. -- התועלת בזה הוא לאלו שמשמשים עם הסקריפט החשוב "הפניה מקושרת" של ראזנבלום שי.
- ☛ התוכנה לא תשתול סימון פרק n מקביל אצל מטרת ההפניה, כי אם תצטרך להיעשות באופן ידני לאחר הייבוא לתג, או שאפשר מלכתחילה (באם ההפניה היא לסימון הערה) לרשום מאקרא אישי (בשדה המיועד לכך – ראה לעיל בערכה), שישתול, בנוסף לסימון קישור הערה, גם סימון פרק n ריק, ולאחר הייבוא נשאר רק למספר את פרקי n מ-1 (לדוג'), ואז יתאימו.
- ☛ ניתן גם להגדיר באופן עצמאי איזה ייחוס פרק יופיע בהקוד, והוא ע"י שרשמים בקובץ לשמירת נתונים את 'מילת המפתח' FieldNoteRef ולאחרי (אחרי סימן שווה (=)) מציבים את התו שישמש כייחוס הפרקים. בדרך זו גם ניתן לרשום (באם רוצים) – איזה ייחוס פרק יופיע לפני שדה Ref כלשהיא, והוא ע"י הרישום כנ"ל בקובץ לשמירת נתונים לאחר 'מילת המפתח' FieldRef.

דרכי תירגום וקליטת התכונות מוואָרד לתג

תכונות ברמת טעקסט:

שפה: תירגום של שפת הטעקסט העולה בחיפוש – לתוך ערכי HEB/ENG. שזה אומר: כל השפות הלועזיות נכללים בקודי קובץ הסגנון תחת ההוראה "ENG", ורק בתיאור שלאחר הקוד ניתן הדבר להבדיל בינותם.

- זיהוי השפות הלועזיות שבמסמך (אופציית "לועזי" שבדיאלאג) נעשית ע"י חיפוש ישיר אחריהם ע"י זיהוי השפות המובנית בתוך וואָרד. השפות הלועזיות אותן בוחרת התוכנה לחפש אחריהם (לע"ע, עד שלא יבואו דרישות נוספות) – הם: **אנגלית** (ארה"ב, בריטניה), **רוסית** (רוסיה), **צרפתית** (צרפת), **ספרדית** (ספרד [מסורתית, מודרנית]). במקרה נדיר שהשפות לא הוגדרו נכונה בתוך וואָרד, כגון שהוחל והוקבע ע"י המשתמש (או בדרך אחרת) שפה אנגלית על טעקסט רוסי וכיו"ב, גם יתורגמו ככאלו.

- תירגום תכונות הטעקסט (דלהלן) הנמצאים במסמך והשתלתם בתוך קודים – מתבצעת על כל שפה ושפה בפני עצמו.

גופן: ראה לעיל ערך "טבלת גופנים".

סוג אות (הדגשה): תירגומם של התכונות: רגיל, שמן, נטוי, קו תחתי.

גודל: תירגום ישיר של ערך גודל הגופן. וראה גם להלן "כתב עילי".

כתב עילי: מתורגם ל-2 תכונות – גודל והרמה:

גודל: כערכה של גודל הגופן מחולק ל-1.5 (לדוגמא: $1.5 / 1.3 = 8.6$).

הרמה: גודל הגופן החדש מחולק ל-4.4 (לדוגמא: $4.4 / 8.6 = 1.9$).

כתוצאה מהנ"ל, גג האות המורם אמור להיות בשווה עם גג האות שעל ידו שבאותו הגודל (בדוגמא הנ"ל: 13). -- רישומו בתיאור: "SS" (=SuperScript).

סגנון: אם כי לשם הסגנון שבוואָרד אין משמעות לגבי תכונות הקוד שבתג, אך בחירת אופציה זו: (1) מאפשרת להבדיל בין טעקסט שאחידים בעיצובם – כאשר ההבדל ביניהם הוא רק בשם הסגנון (אשר גם תירשם בתיאור שלאחר הקוד); (2) מאפשרת לתוכנה להכניס את שם הסגנון לתוך התיאור (תג) שבקוד עצמו.

שים לב: הנורמות דלהלן בצבע אפור – לא יירשמו בתיאור

הרמה/הנמכה (sup): תירגום ישיר של הערך המכונה בוואָרד "מיקום" (Position). מוגבל לערכים שבין 5- < 5; חצאי נקודות לא ייחשבו כמורס/מונמך. **נורמה:** ערך 0.

הצרה/הרחבה (xs): תירגום של הערך המכונה בוואָרד "קנה מידה" (Scaling) כאשר הוא מחולק ל-100. מוגבל לערכים שבין 50 < 150. **נורמה:** ערך 100 (1).

פיזור/צמצום (add): תירגום ישיר של הערך המכונה בוואָרד "מרווח" (Spacing). מוגבל לערכים שבין 1- < 5 בדילוגים של עשירונים (מלאים). **נורמה:** ערך 0.

כל טעקסט החורג מהמגבלות המנויים לעיל – אם כי גם להם יוקצה קוד, אך יהי בהתעלמות מוחלטת מהתכונות האופציונליות של: הרמה/הנמכה, הצרה/הרחבה, פיזור/צמצום, צבע.

צבע: מתורגם ע"י קבלת ערכי צבעי RGB (255) של הצבע הכולל, וחלוקת כל אחד מהם ל-7 פעימות בס"ה. (ובפרטיות יותר: החלוקה הוא אמנם ל-8 חלקים, אלא שבתוכנת "תג" הפעימה הראשונה שווה ל-2 חלקים מה-8). **נורמה:** צבע שחור (000).

- מאחר והפעילות של ערכי צבעי RGB שונים הם בתג מבוואָרד, שבוואָרד כל צבע מתחלקת ל-255 פעימות ואילו בתג מתחלקת ל-7 פעימות, לכן התירגום כולל גם 'עיגול מספרים' (למעלה או למטה) לכל פעימה ופעימה. היינו: אם הפעימות ב"תג" הוא ב-7 המספרים דלהלן (מתוך מספר ה-255 של הצבע): 64, 96, 128, 160, 192, 224, 255, הרי שבעת התירגום מוואָרד – כל פעימה מהמנויים לעיל גם 'טורפת' 16 מספרים מלפניו ו-15 מספרים מלאחריו (ס"ה 32 מספרים לכל פעימה).

- צבע אוטומטי (מוגדר בתוך מערכת Windows) – גם אם אינו שחור (כפי הנורמה) יתורגם כשחור.

תכונות ברמת הפיסקא :

סגנון פיסקא : אם כי לשם הסגנון שבוארד אין משמעות לגבי תכונות הקוד שבתג, אך בחירת אופציה זו: (1) מאפשרת להבדיל בין פיסקאות אחידים בעיצובם כאשר ההבדל ביניהם הוא רק בשם הסגנון (וראה להלן דרכי רישומה בתיאור שלאחר הקוד); (2) מאפשרת לתכנה להכניס את שם הסגנון לתוך התיאור (תג) שבקוד עצמו.

- שם הסגנון יירשם בתחילת תיאור הקוד (ווארד), והוא יכלול בתוכו את כל התכונות של הפיסקא שהם מתאימים עם הגדרת הסגנון. תכונות פיסקא החורגות מהגדרת הסגנון – גם אם **אינן** חורגות מהנורמה (כמפורט להלן) – יירשמו כולם בתיאור לאחר הופעת שם הסגנון.

- במקרה שהתוכנה אינה מצליחה לקבל את נתוני הסגנון (כאשר הסגנון התקלקל, לדוגמא), יירשם בתיאור (ווארד) – במקום שם הסגנון – StyleErr. יצוין, שבחירת אופציה "ייבוא תגי XML" (ראה לעיל בערכה) אמור לתקן בעיה זו.

- באם אין בוחרים באופציה זו ("סגנון פיסקא"), יירשמו בתיאור הקוד (ווארד) כל אלו התכונות שברמת הפיסקא החורגות מהנורמה (כמפורט להלן), בהיחסר תיאור אחר שיכלול פרטים אלו יחד. בתיאור יירשם במקום שם הסגנון: StyleX.

כיוון פיסקא : תירגום כיוון הפיסקא (מימין לשמאל \ משמאל לימין) לערכי HEBP/ENGP. **נורמה :** מימין לשמאל.

גוף : תירגום תכונה זו תלוי לפי מה מגדירים את ה"מרווח בין שורות" :

באם המרווח בין השורות מוגדר בווארד בערכים של **נקודות** (מדויק \ לפחות) – יהי אז התירגום של הערך שהוזן בצורה ישירה.

באם אמנם מוגדר בווארד המרווח הלזה בערכים של **שורות** (בודד \ שורה וחצי \ כפול \ מרובה), הרי שאז יהי התירגום כפי ערך גודל הגופן של תחילת הפיסקא בכפילות של כמות השורות שהוזן. מוסיף על זה הגדרת "בודד", שיקבל 20 אחוז נוספים של גודל הגופן, כפי שנפוץ בחוקי העימוד.

- כיון שהגדרה זו השני תלוי בגודל הגופן של תחילת הפיסקא – הרי שאינו **מומלץ** לבחור באופציה זו אם ישנם פיסקאות במסמך שהטעקסט **שבתחילתן** קטן יותר מהטעקסט של שאר הפיסקא!

- שים לב: מפני באג מסויים שישנו בווארד לענין חיפוש אחר שורות בעלי הגדרת "לפחות", הנה התוכנה מחליפה את כל אלו הפיסקאות שבהגדרת "לפחות" להגדרת "בודד".

-- לתכונת גוף אין נורמות, ולכן תמיד יירשם בתיאור, מלבד באם בוחרים באופציה של סגנון – ותכונת הגוף אינה חורגת מהגדרתו.

טורים : מקבל ערך של 1 או 2 טורים. היינו, שגם באם יש יותר מ-2 טורים, עדיין יירשם בקוד 2 טורים בלבד. וראה להלן אודות אורך השורה במקרה של 2 טורים. **נורמה :** טור אחד.

- הערות שוליים והערות סיום תמיד יקבלו ערך של טור אחד.

אורך שורה : קבלת מידע זה הוא מתוך קובץ Tag.ini (שבמחיצת הקובץ לשמירת נתונים או שבמחיצה הראשית של תג). **יחידות המדידה** בה נרשמת אורך השורה, גם היא לפי הברירת-מחדל המוגדרת ב-Tag.ini. באם אין הצלחה בקבלת נתון אורך השורה, או שמקבל נתון שהוא פחות מ-200 נקודות, נרשם ערך שהוא שווה ל-300 נקודות. תכונה זו לא תירשם **כלל** בתיאור.

- בעת השתלת קוד ל-2 טורים, מתחלק האורך שורה ל-2 מינוס שווה ערך ל-6 נקודות. כך שיש בין הטורים מרחק מינימלי של פיקה (12 נקודות).

הזחות : תירגום ישיר של ערכי ההזחות לתוך ערך ib (באם ההזחה שווה מב' הצדדים), או לתוך ערכי il \ ir (כאשר אין הזחה נפרדת לשורה הראשונה של הפיסקא), או לתוך ערכי hil \ hir (כאשר יש הזחה נפרדת לשורה הראשונה של הפיסקא) -- ובהתאם לכיוון הפיסקא. **נורמה :** ערך 0 (ib0).

יישור : כיון שבוארד יישור השורות ויישור סוף הפיסקא תלויים זה בזה, הרי שתירגום ערכי יישור השורות כוללים גם את ערך יישור סוף הפיסקא. מלבד אם בוחרים לשתול חלון, שאז שייך שישתנה יישורו של סוף

הפיסקא, וכדלעיל בערכה. **נורמה**: יישור שורות מלא עם יישור סוף פיסקא לימין (או לשמאל – תלוי בכיוון הפיסקא).

רווח לפני/אחרי: תירגום ישיר של הערכים שהוזנו בוואָרד. **נורמה**: ערך 0.

מעבר עמוד: תירגום של 4 התכונות דלהלן: בקרת שורות מיותמות (NBS1, NBE1); מנע הפרדת שורות (NIP); מנע הפרדת פיסקאות (NAP); מעבר עמוד לפני (BBP). **נורמה**: בקרת שורות מיותמות.

בכדי למנוע התנגשויות בין התכונות דלעיל עד כמה שניתן, הנה במקרה שלפיסקא מסויימת יש הן הגדרת NAP והן הגדרת BBP, הנה התוכנה מתרגמת רק את תכונת BBP ומתעלמת מתכונת NAP.

נספח

קיצורי דרך

קובץ סגנון:

+SHIFT+CTRL הקלקה על תיבת הטעקסט של שם הקובץ סגנון – יביא לרישום שם קובץ הסגנון הברירה-מחדלית.

תכונות תו:

1. +SHIFT הקלקה בתוך המסגרת – יבחר או יסיר את הבחירה של **השורה הראשונה** מרשימת תכונות התו.

2. +CTRL הקלקה בתוך המסגרת – יבחר או יסיר את הבחירה של **השורה השני'** מרשימת תכונות התו.

3. +SHIFT+CTRL הקלקה בתוך המסגרת – יבחר או יסיר את הבחירה של **ב' השורות** מרשימת תכונות התו.

תכונות פיסקא:

+SHIFT (או CTRL) הקלקה בתוך המסגרת (מעל ל"הגדרות פנים\הערות") – יבחר או יסיר את הבחירה של רשימת תכונות הפיסקא שמתחת לו.

הגדרות פנים\הערות:

+SHIFT+CTRL הקלקה על "הגדרות פנים" או "הגדרות הערות" – יאחד את ההגדרות של ג' האופציות שלמטה ממנו כך שיהיו אותם ההגדרות לפנים ולהערות.

קובץ לשמירת נתונים:

+SHIFT+CTRL הקלקה על תיבת הטעקסט של שם הקובץ לשמירת נתונים – יביא לרישום שם קובץ שמירת הנתונים הברירה-מחדלית.

אגב: כיון שהקובץ לשמירת הנתונים הברירה-מחדלית אמור להימצא בתיקיית תג, הנה באם תוכנת תג לא שתול (ישירות) על הדיסק-קשיח העיקרי (כגון "C:\TAG", כאשר C הוא הדיסק-קשיח העיקרי) – נתוסף כעת האפשרות לשנות את מיקומו בתוך קאנסטאנט TagDir.